

Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag, have vi maattet tage Afstand fra dem for et enkelt Vedkommende, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 140 om Afholdelse af Fester til Minde om Krigsaaret 1848. Det er ikke nogen stor Bevilling, der her forlanges, nemlig 4,000 Kr. Den ærede Ordfører lagde særlig Vægt paa en enkelt af disse Fester, nemlig Officersforeningens, som ogsaa er omtalt i Bilaget. Men den ærede Ordfører tilføjede dog, at det ikke alene var Officersforeningen, der vilde afholde Fester til Minde om Krigsbegivenhederne i 1848, men at saadanne Fester ogsaa paatænkes affholdte ved de forskellige Garnisoner, jeg tænker mig særlig for at mindes de forskellige Afdelingers Deltagelse i Kampen i 1848. Nu har man i Aar paa mange Maader rundt omkring i Landet vist sin Vilje til at mindes Begivenhederne i 1848, og mindes dem ikke alene og maaske ikke væsentligt for de krigeriske Bedrifters Skyld, men først og fremmest for det store nationale og folkelige Opsving, som Aaret 1848 betegner for os. Men i disse Mindefester maa Hæren nødvendigvis spille en fremtrædende Rolle. Hæren betragtedes i 1848 ikke som noget, der stod uden for Befolkningen, og som man saa skøvt til, den betragtedes i 1848 mere end nogen Sinde før i Landet som et Udtryk for Befolkningen, som en Art Repræsentation for den, som man med Stolthed og Glæde saa hen til, og mellem Hæren og dens Befalingsmænd og Befolkningen var der i 1848 kun et Forhold: det fuldstændigste Tillids- og Velviljesforhold, hele Befolkningen saa med Stolthed paa, hvad Armeen udrettede. Derfor er det ogsaa naturligt, at der ved de militære Afdelinger er opstaaet Ønsket om at højtideligholde Mindet om de hæderfulde Dage i 1848. Det staar ogsaa fremhævet i Motiverne, at det ikke alene er Krigsbegivenhederne, men ogsaa det store nationale Opsving, der da foregik, som man vil mindes. Der er endnu en Ting, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa, og det er, at ved den Fest, som Officersforeningen i Kjøbenhavn vil holde, vil man indbyde svenske og norske frivillige til at deltage, og det forekommer mig kun smukt og rigtigt, at der fra den danske Stats Side gøres noget for at vise de endnu levende Mænd, som i 48 frivillig kom os til Hjælp fra Sverige og Norge, vor Erkendtlighed og Taknemmelighed. Det, at disse Mænd stillede sig under de danske Faner i 1848, havde en dobbelt Betydning, mindre selvfølgelig ved den Styrke, hvormed de for-

øgede den danske Hær, thi det kunde aldrig blive meget, end ved den moralske Støtte, de gave os derved, at det var det mest levende, kraftigste og mest personlige Udtryk for den Stemning, som raadede over for Danmark i vore Broderlande. Det havde en meget væsentlig Betydning til at fremme det gode Forhold mellem de nordiske Nationer. Vel var Skandinavismen forkyndt af Studenterne og hvad man kunde kalde Overklassen, men den var langt fra trængt ned i de brede Lag, og der er mange Vidnesbyrd tilbage endnu om, at i 1848 var det først, det for den jævne danske Befolkning gik op, at der maatte være et naturligt Broderforhold mellem de nordiske Nationer, da de nemlig saa svenske og norske stille sig frivillig under de danske Faner. Det havde en ganske overordentlig Betydning i mere end en Henseende, og derfor er det rimeligt, at vi nu samtidig med, at man i de militære Afdelinger mindes Hædersdagene og den Aand, der bar denne Bevægelse oppe, særlig yde de Mænd en Erkendtlighed, der frivillig kom ned for at kæmpe Side om Side med os. Det forekommer mig lidet passende, om den danske Stat ikke bidrog sit dertil.

J. Hage: Jeg skal indskrænke mig til, ligesom den ærede Ordfører, kortelig at anbefale at stemme saaledes, som det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, har foreslaaet. Vi vente selvfølgelig ikke Forandring i Stemmeafgivningen, men anse det som vor Pligt ved enhver Lejlighed at protestere mod den Maade, hvorpaa det ekstraordinære Militærbudget bliver behandlet af dette Ting. Den ærede Ordfører udtalte som sin Formening, at det er fuldt forsvarligt i Sammenligning med fremmede Staters Hærudgifter, hvad han i øvrigt indrømmede ikke er absolut overbevisende, men han henholdt sig til, at ved, hvad man nu en Gang har skønnet er forsvarligt, maa man blive. Mindretallet siger lige saa bestemt, at vi finde en saadan Beskæring af det militære Budget uforsvarlig, og vi have ikke hørt en eneste virkelig saglig Grund fremført mod disse Forslag. En hel Del af de Forslag, den højtærede Krigsminister er fremkommen med, behøver jeg ikke at gaa nærmere ind paa, de ere Bevillinger, der ere gaaede igen Aar efter Aar, og hvis Nødvendighed er saa selvindlysende, at man ikke behøver nærmere at omtale dem. De blive nægtede paa den Konto, at kun 40,000 Kr. vil man bevilge til Kjøbenhavns Befæstning. Min-